קנ:

לשיל קמו:] פאה פ"ג מ"ג, ב" (לעיל קמו: וש"ק),
ג' (לעיל קמו: וש"ק),
יד.],
ד) פאה שם לעיל קלב,
קלב,
כמובות עט. [ע"

ו) ולעיל

וש"כן, 1) קדושין כו., 1) שס, וש"כן, 1) קדושין כו., 1) שס, ש) שס, י) לעיל עו: ב"מ מו. ב"ק קד: ע"ש, 7) קדושין כו. ע"ש לעיל עוו. ע"ש, 6) [שכיב

קמט:ן, מ) ואשה לעיל קלא: בן

לעיל קלב.], נ) [לעיל קלג.],

גליון הש"ם

נמרא אמר נכחי לפלניא.

גבו א אבו נבט לפיניא נאי היה להם הגירסא כאן אמר כל נכסי:

הגהות הב״ח

(א) גם' וככולהו ממטלטלי

נתרטי זו לפסות. (ג) אשב ב ד"ה דאנן משום וכו' כי מקרקעי דמי וכ"ת לגבי גט אמאי: (ד) ד"ה כי הא דרב פפא וכו'

מיירי נמי במעות דמעות כל"ל

מיירי נמי במעות דמעות בכייב ומיבח ומנלן נמחק: (6) ד"ה עד חווך מקום. נ"ב והכי אימא בפרק בנות כומים דף ל"ג רב פפא איקלע למווך כו': (1) תום' ד"ה ואלו וכו' וילא עליו שטר

חוב ר' אליעזר אומר מקרע מתנתה ותעמוד על כתובתה

בתה התעמח על כתובתה כמים אומרים תקרע בתובתה כו' וכל נכסיו:

שיור לבר הוי שיור נכר מכתובה דמקרקעי תקינו: (ג) שם זכו בשדה זו לפלוני: (ג) רשב"ם

מרע לעיל קמו: עבד

. רשנ״סו,

צה א ב מיי פ"ו מהלי זכייה ומתנה הלי יב זג עשין פב ולאוין פא טוש"ע אה"ע סי' ל ס"ו:

צו גדה וזח מיי שם פי״ה הלכה טו סמג עשין פג טוש״ע חו״מ סי׳ רמח סעיף יה:

מוסף תוספות

א. ולא משום דעבדא כמטלטלי הוא, שלא השיב כן ר' נחמן מעולם. מוס' גיטין ט. ב. דמשמע אם כתב לה למחצה לשליש ולרביע ובא בעל חוב לטרוף כלום ממתנתה, גובה אותן משום כתובה, דכיון דשייר מידי לא מחלה לו כלל. רמכ"ן. ג. והפסידה כתובתה מאותז הנכסים. שס.

רבינו גרשום כמטלטלי הוא. אלמא דבהדיא הוא דכמטלטלי דמי: אמר ליה לעולם מהא ליכא למשמע ליה דעולם מהא ליכא למשמע מינה דכמטלטלי דמי. דהכא מאי עשו מטלטלי שיור שלא יצא לבן חורין לאו משום הואיל דשייר מטלטלי איכא הואיל דשייר מטלטלי איכא למימר איהו הוא. אנן כרות גיטא בעינן כלומר גט שחרור כרות בעינן וספר כריתות שכרות לגמרי ולא משייר כלום וכיון דשייר משום הכי כלום וכיון ושייו משום הכי קתני ולא יצא בן חורין ולאו משום דאתי למידק מיניה דלהוי כמטלטלי ולעולם אימא לך כמקרקעי דמי: אמר רב רך כמקרעני דמיז אמר רב נחמן ה' דברים הן, שאין מעשיהן מעשה עד שיכתבו כל נכסיהן: אלו הן כר לא עשאה אלא אפטרופא. שיחלקו לה כבוד ראם שייר קרקע כל שהוא שלא כתב לה הכל שלה דאיכא למימר לה הכל שלה דאיכא למימר לה הכל שלה דאיכא למימר מדשייר הקנה לה הכל והאי שיור לצורך היורשין שייר: אבדה כתובתה. במחלק לפניה והיא שותקת דכיון דלא שייר לעצמו כלום וכתב לה קרקע . . כל שהוא והיא שתקה אבדה כל שווא וווא שונקו אבדוו כתובתה: מברחת. כגון בתולה או אלמנה שרצתה להנשא והיו לה נכסים וכתבתן לאחר כדי להבריח מבעלה שלא כדי להבריח מכעלה שלא יקנה אותן עמה על מנת כן אם תנשא שיהיו כולן שלו ואם לאו שיחזרו לה הנכסים לצרכה ולא לאותו הנכסים לצרכה ולא לאותו לו כל נכסיה דאי שיירה כלום ונישאת יגבה בעלה כלום ונישאת יגבה בעלה מידו דאיכא למימר מדשיירה הא שיירה נמי כל הנכסים ולא נתנתן לו. ואיכא דאמרי אי נתנה כל נכסיה לו אם אי נונה כל נכטיה לו אם תתאלמן יכולה לחזור בהן דכידוע דלא נתנה לו אלא כדי להבריחן מבעלה. ואי שיירה שלא כתבה הכל אמרינן דקנה האי דכתבה לו הואיל . רשיירה. ובכולהו הני חמשה דאמר אי שיירי מיזליזלי הוי ואמו אי שייוי מטלטלי וווי שיור ואיבדו לבד מכתובת שיור ואיבדו לבד מכתובת האשה דאע"ג דשייר מטלטלי לא הוי שיור ולא כלום היא ולא אבדה כתובתה. d) הואיל וכתב לה קרקע כל שהוא דמחלה. אפי' שייר מטלטלי ואיתנייהו בעינייהו כמקרקעי דמי והוי שיור הואיל ואיתנייהו בעינייהו ולא אבדה כתובתה דהאי דשתקה דסמכה לתבורו האיז שהקהי סמכה דעתה למיגבי מינייהו: שכיב מרע שאמר כל נכסיי לפלוני. עבדא איקרי נכסי דתנן כו': אסיפא דביתיה. בקצת סוף ביתו: עד תווך. עד אותו מקום מרוב שמחה שהביא

אמר ליה אנן משום דלאו כרות גימא מתנינן לה. שכן השיב רב נחמן לרבא א אבל רב אשי לא היה אומר מסברא דנפשי׳ וה"נ משמע בפ"ק דגיטין (דף ט. ושם) דפריך התם דרב נחמן אדרב נחמן ומשני משום דלאו כרות גיטא אלמא משמע דרב

נחמן גופיה הוא דקאמר הכי. ר"ת: ואלן הן שב"מ ובו'. והא דלא חשיב הא דתניא לעיל בפרק יש נוחלין (דף קלב.) הכותב כל נכסיו לאשתו ויצא (ו) עליה שטר חוב ר׳ אליעזר אומר תקרע כתובתה כו' וכל נכסיו האמר התם ב והאמר התם נמי בתר הכי דניחא לה דתיפוק קלא עלה דכתב ניהלה לכולהו נכסי איכא למימר דכולהו נכסים לאו דוקא שאין לריך אלא יותר מכתובתה ג א"נ בפלוגתא לא קא מיירי ואע"ג דשטר מברחת נמי איכא פלוגתא בכתובות (דף עט.) כמו שהביא רבינו שמואל מכל מקום היכא דגליא דעתה דמשום אנסובי הוא מודו כולי עלמא כדקאמר לקמן: ממלמלין ואיתנהו בעינייהו הוי שיור. פירוש שייחדה לכתובה כדאמר אמימר בפ' אע"פ ושם נה.) כדפי' רבינו שמואל ולא דמיא להא דאמר לעיל בפרק יש נוחלין (דף קלב:) מטלטלי קאמרת מטלטלי לא קאמינא פי׳ דמטלטלין לא הוי שיור לכתובה דהכא מיירי במטלטלין שייחדם לכתובה וכדפירש רבינו שמואל ואומו ודאי הוי שיור:

בי הא דרב פפא הוו ליה תריםר אלפי בו'. פירשתי לעיל בפרק המוכר את הספינה (דף עו:) וגם ההיא דשני שטרות הם פירשתי שם:

לרב שמואל בר אחא אגב אסיפא דביתיה כי אתא נפק לאפיה עד תווך יששרא איקרי נכסי ∘דאמר רבה בר יצחק שני ששרות הן אמר זכו בשדה ₪ זה לפלוני וכתבו לו את השטר חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה על מנת שתכתבו לו את השמר חוזר בין בשמר בין בשדה ורב חייא בר אבין אמר רב הונא שלשה שמרות הן תרי הני ראמרן אידך אם קדם מוכר וכתב את השמר כאותה ששנינו

אמר ליה אנן משום דלאו כרות גימא מתנינן לה אמר רבא אמר רב נחמן חמשה עד שיכתבו כל נכסיהם ואלו הן שכיב מרע עבדו אשתו ובניו מברחת שכיב מרע דתנן שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים ושייר קרקע כל שהוא מתנתו קיימת לא שייר קרקע כל שהוא אין מתנתו קיימת עבדו דתנן יהכותב כל נכסיו לעבדו יצא בן חורין שייר קרקע כל שהוא לא יצא בן חורין אשתו דאמר רב יהודה אמר שמואל מהכותב כל נכסיו לאשתו לא עשאה אלא אפטרופא בניו דתנן יהכותב כל נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אבדה כתובתה מברחת ∘דאמר מר אמברחת צריכה שתכתוב כל נכסיה בובכולהו (6) ממלמלי הוי שיור לבר מכתובה דאמקרקעי תקינו רבנן ממטלטלי לא תקון רבנן אמימר אמר מטלטלי דכתיבי בכתובה ואיתנהו בעינייהו הוי שיור •גאמר נכסי לפלניא יעבדא איקרי נכסי דתנן יהכותב כל נכסיו לעבדו יצא בן חורין הארעא איקרי נכסי דתנן "נכסים שיש להן אחריות נקנין בכסף ובשמר ובחזקה יגלימא איקרי נכסי דתנן ייושאין להן אחריות אין נקנין אלא במשיכה יזוזי איקרי נכסי דתנן שושאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות בכסף ובשמר ובחזקה כי הא ידרב פפא הוו ליה תריםר אלפי זוזי בי חוזאי אקנינהו ניהליה

לוה אלא בשביל שרוצה לינשא ולכשתרצה יחזרו לה אבל אם שיירה כל שהוא קנה התקבל מתנה ולא יחזרו לה כל הנכסים עולמית וזה

הדבר אינו כתוב בגמרא כך אלא מכללא שמעינן לה דאמרינן בכתובות בפרק האשה שנפלו לה נכסים (דף עט.) אמר רב חנילאי בר אידי

אמר שמואל אני מורה הוראה אם יבא שטר מברחת לידי אקרענו ויהיב טעמא דלא שביק איניש לנפשיה ויהב לאחריני מיחיבי

הרוצה שתבריח נכסיה מבעלה כיצד היא עושה כותבת שטר פסים לאחרים דברי רשב"ג וחכמים אומרים רצה משחק בה עד שתכחוב

מהיום ולכשארצה טעמא דכתבה ליה הכי הא לא כתבה הכי קנינהו לוקח אמר ר' זירא לא קשיא הא בכולן הא במקצתן שמעינן מהכא היכא דכתבה כולן לא קנה לוקח ואף בעל לא קנה כדמשני התם עשאום כנכסים שאינן ידועין לבעל אליבא דר״ש אבל היכא דלא כתבה כולן לריכה

שתכתוב מהיום ולכשארלה לא קנה לוקח: **ובכולהו**. הני חמשה ממטלטלי הוי שיור שאם שייר מטלטלין כשייר קרקע דמי: **ואיסנהו בעינייהו**

הוי שיור. שהרי אשה גובה כתובתה מהם כדאמר אמימר בפרק אע"פ בכתובות (דף נה.) מטלטלי ואימנהו בעינייהו בלא שבועה ואיכא למימר דאזדא אמימר לטעמיה דהא הכא אמימר נמי קאמר לה: **אמר נכסי לפלניא**. פסקי הלכות הן שפוסק הגמ'. שכיב מרע שאמר נכסיי

לפלניא א"נ בבריא שהקנה בסודר ואמר נכסיי לפלניא ובא הגמרא לפרש איזו דבר קרוי ממון והוא הדין אם אמר בלשון לעז

אויי״ר או בלשון שמכנין הממון דין נכסיי לפלוני נוהג בו: עבדא מקרי נכסי. כמו כסף ווהב והרי הוא בכלל המתנה: דסנן.

בקדושין: נכסים שיש להם אחריות. והקרקעות אחריות כל מלוה וחוב וכתובה נסמכין עליהן לפי שאין דליקה שולטת בהן ואינן אובדין

וקתני בהן לשון נכסים: ושאין להם אחריות. היינו מטלטלין וארישא קאי דמיקרו נכסים וכמאן דמיתני נכסים שאין להם אחריות: נקנין עם נכסים שיש להן אחריות. שאם מכר אדם או נתן לחבירו מטלטלין וקרקעות החזיק בקרקעות קנה מטלטלין: כי הא דרב

פפא. כלומר ומניין לנו דנכסים שאין להם אחריות הנקנין עם נכסים שיש להן אחריות מיירי נמי במעות (ד) ומנלן דמעות נמי

נקנו על ידי קרקעות והלא אין מטבע נקנית בחליפין [ב"מ מה] ועל ידי קרקעות מנלן כי הא דרב פפא כו' אקנינהו ניהליה לרב שמואל ההולך שם בקנין סודר: אגב אסיפא דביסיה. שהקנה לו בסודר קרקע כניסת ביתו ואגבו הקנה לו המעות בחורת הרשאה המפורשת בבבא בקנין סודר: אגב אסיפא דביסיה. שהקנה לו בסודר קרקע כניסת ביתו ואגבו הקנה לו המעות בחורת הרשאה המפורשת בבבא [קמא] (דף ע.) אי נמי הלך והחזיק הקרקע והקנה לו המעות כל מקום שהן. אלמא מעות מיקרי נכסי: עד (⁶⁾ סווף. מקום. ויש מפרשין

חלי הדרך. ומפרשין נמי שלא יחזיק בהן לעלמו ולא היא דכיון דכתב בהרשאה וכל מאן דמתעני ליה מן דינא קבלחי בין לזכות בין

לחובה מינה שמעינן דשליח שווייה הכי מפרש בכבא [קמא] (שם): זכו בשדה זו. הקנה להן בסודר ללורך פלוני: חוזר בשער. מייפוי כח דשטר יכול לחזור בו כל זמן שלא נמסר השטר לאומו פלוני: ואינו חוזר בשדה. אחרי שכבר זכו בקנין או בחזקה וזכין לאדם שלא

בפניו: שנשה. עניני שטרות הן. ולה בא לחלוק אלא להוסיף: אם קדם מוכר וכתב שער. מכירה להיות מומן ללוקח כל שעה

שירלה למכרו לשדהו לא יהא עיכוב במעותיו בשביל כתיבת השטר ולכך קדם והכתיבו והוא יכול לעשות כן כאותה ששנינו

רבינו חננאל ורבותי שבלותי"ר וגם יש לפרש כך לעולם עבדא כי מקרקעי דמי. (ג) וגבי גט אמאי חשבינו אפי׳ מטלטלין שיור אצל עבד היינו טעמא משום דכריתות גמור בעינן וכיון שזה שייר מטלטלין מאן לימא לן דלא היה בדעתו לשייר העבד בכלל המטלטליו אחרי שלא פירש מה הן המטלטלין ששייר ואע"ג דבדוכתא אחרינא עבדא כמקרקעי דמי מיהו גבי כריתות לאו כריתות הוא: אמר רבא א"ר נחמן חמשה. נותני מתנה הן שחין דינן חלוק מנותני מקצת עד שיכתבו כל נכסיהם ואז דינן חלוק ממשייר קלת ממנו וכגון שלא שיירו כלום אפי׳ במטלטלין כדמסיק בסיפא לבר מכתובת אשה במקרקעי הוי שיור ולא מטלטלי: ואלו הן שכיב מרע עבדו חשתו ובניו מברחת. והשתח מפרש להו ואזיל שכיב מרע כו' וכולהו כבר מפורשים בפרק זה 0 וביש נוחלין 0 לבד ממברחת ולקמן בסמוך אפרשנה: בניו דתנן הכותב נכסיו לבניו וכתב לחשתו קרקע כל שהוא אבדה כחובתה. אבל שייר לא אבדה דמגו דנחתא אהאי שיורא בשביל כתובתה נחתא נמי אכולהו נכסי כדאמר ביש נוחלין י ההוא דפלגינהו לנכסיה לאתתיה ולבניה שייר חד דיקלא וכו׳ ואסקי׳ התם מגו דנחתא אדיקלא נחתא נמי אכולהו נכסי: מברחת דאמר מר כו'. כלומר אשה אלמנה שיש לה נכסים ודעתה לינשא ורוצה להבריח נכסיה מבעלה שלא יהא זכאי בנכסיה ואם תתאלמן

או תתגרש יחזרו לה נכסיה ואם לא

הוליאתן מרשותו קודם נשואין יזכה

בהן בעל ואמרינן בכתובות לריכה שתכתוב כל נכסיה לאחר סתם כיון

דלא שיירה מידי אנן סהדי דלא נתנה

דאנן משום דלאו כרות גיטא מתנינן לה. עבד גמר לה לה מאשה

דבעינן גט כריתות [גיטין מא:] וכיון דיש לבעל העבד זכות בשטר שכתוב בו

ששייר קרקע ומטלטלי לעצמו לא הקנה לו השטר לגמרי שגם זכות

האדון כתוב בו הלכך לא קרינא ביה גט כריתות [דברים כד]. כענין זה פירש

לעזי רש"י

מוסף רש"י

שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים. ראה לעיל קמו כ. הכותב כל נכסיו לעבדו. ראה לעיל המט ב. הכותב כל נכסיו לאשתו. כלשון מתנה (לעיל קלא:) לא עשאה אלא לעיל קלא:) לא עשאה אל אפוטרופא. להכנים ולהול אע"פ שכתבו לה בלשון מתו לא הנאתן, ואין טעם בדבר אלא כך מקנו, דהפקר ב"ד הפקר (גיטיו יד) דאומד הדעת הוא את הכל לאשתו, ולא נתכוין אלא וושותה אבינים לעשותה אפוטרופא כדי שיחלקו לה בניו כבוד, משום דאותי אבוהון נכסי ברשותה לפרנסם מהואן לכם כל פותה לפותם מהם כפי אומד דעתה ויהיו כפופים לה, ומני לה מהני תלת מילי דשוינהו רבנן כהלכתא בלא טעמא, דדברי נבואה הם, לפי שאנו מניחיו מה שכתבו בשטר בהדיא שנתן לה הכל לילך אחר אומד דעתנו (לעיל קלא:). הכותב כל נכסיו לבניו. לאה לעיל קלב א. נכסים שיש להן . קרקעות, שאחריות כל אדם הלוה והנושה שלחריות כל חדם יסוס יסיים בחבירו עליהן, לפי שקיימין ועומדין לפיכך נסמכין עליהן יסדוחיו כו.) שקיימין לעולם (לעיל פו.). בכסף. נמתן מעות שם. ובשטר. אם כתג שדי (שם): ובשטר. מט כמנ עלי מכורה לך או נמונה לך ומסר לו את השטר (שם). ובחזקה. רפק בה פורתא או דיש אמלרי או נעל או פרך כל שהוא (קדושין בו). ושאין להן אחריות. מטלטלי, אין נקנין אלא במשיכה. שמושכן לרשותו לו לרשות שיש שמושכן לרשומו או לרשות שיש לו חלק בו, כגון סימטא וחלר השותפין, וכל שכן בהגבהה, דהגבהה קונה בכל מקום ובכל דבר, דמשהגביהה הניחה ברשותו אפילו בלא משיכה, כן

מקום מרוב שמחה שהביא בשכין. עמשם. עלל מל יהא עיכוב במעותיו בשביל כתיבת ולו: ב' שחורת. כלומר משני שירלה (מכרו לשדהו לא יהא עיכוב במעותיו בשביל כתיבת וענינים הן השטרות. אם אמר זכו בשדה זו לפלוני: ואינו חוזר בשדה. משום דהשתא לא תלי הזכיה בשטר דמעיקרא קאמר זכו וזכין לו לאדם שלא בפניו. ואם אמר על מנת שתכתבו לו את השטר זה דהשתא תלי הזכיה גם בשטר חוזר בזה ובזה. כל דלא אתא לידא דמקבל כותבין